

“मीठे बच्चे- कलंगीधर बन्नका लागि आफ्नो अवस्था अचल-अडोल बनाऊ, जति तिमी माथि कलंक लाग्छ, त्यति तिमी कलंगीधर बन्दछौ ।”

प्रश्न:- बाबाको आज्ञा के छ ? कुन मुख्य आज्ञामा चल्ने बच्चा दिल तखतनशीन बन्दछ ?

उत्तर:- बाबाको आज्ञा छ- प्यारा बच्चाहरू, तिमीले कसैसँग भगडा गर्नु हुँदैन । शान्तिसँग रहनु छ । यदि कसैलाई तिम्रो कुरा राम्रो लाग्दैन भने तिमी चुप लाग । एक-आपसमा दुःख नदेऊ । बापदादाको दिलतखतनशीन तब बन्न सक्छौ जब भित्र कुनै भूत हुँदैन, मुखबाट कहिल्यै कुनै कटु बचन ननिस्कियोस्, मीठो बोल्ने जीवनको धारणा बनेोस् ।

ओम् शान्ति । भगवानुवाच, आत्म-अभिमानि बन्- सबैभन्दा पहिला अवश्य भन्नुपर्ने हुन्छ । यो हो बच्चाहरूका लागि सावधानी । बाबा भन्नुहुन्छ- मैले बच्चा-बच्चा भन्दा आत्मालाई नै देख्छु, शरीर त पुरानो जुत्ता हो । यो सतोप्रधान बन्न सक्दैन । सतोप्रधान शरीर त सत्ययुगमा नै मिल्नेछ । अहिले तिम्रो आत्मा सतोप्रधान बनिरहेको छ । शरीर त उही पुरानो हो । अहिले तिमीले आफ्नो आत्मालाई सुधार्नु छ । पवित्र बन्नु छ । सत्ययुगमा शरीर पनि पवित्र मिल्नेछ । आत्मालाई शुद्ध बनाउनका लागि एक बाबालाई नै याद गर्नुपर्छ । बाबाले पनि आत्मालाई नै देख्नुहुन्छ । केवल हेरेर मात्र आत्मा शुद्ध हुँदैन । त्यो त जति बाबालाई याद गरिन्छ त्यति शुद्ध हुँदै जान्छ । यो त तिम्रो काम हो । बाबालाई याद गर्दा-गर्दै सतोप्रधान बन्छ । बाबा त आउनुभएकै मार्ग बताउनका लागि हो । यो शरीर त अन्त्यसम्म पुरानै रहने छ । यी कर्मेन्द्रियहरूसँग मात्र आत्माको सम्बन्ध छ । आत्मा फूल समान बन्छ र कर्तव्य पनि राम्रो गर्छ । त्यहाँ स्वर्गमा पंछी जनावर पनि राम्रा-राम्रा हुन्छन् । यहाँ चराहरू मानिसलाई देखे भने भाग्छन्, त्यहाँ त यस्ता राम्रा-राम्रा पंछीहरू तिम्रा अगाडि-पछाडि घुमिरहन्छन्, त्यो पनि काइदा अनुसार (मर्यादापूर्वक) । यस्तो होइन घरभित्र आउँछन्, फोहर पारेर जान्छन् । होइन, त्यो धेरै मर्यादाको दुनियाँ हुन्छ । पछि गएर तिमीलाई सबै साक्षात्कार भइरहनेछ । अबै समय त धेरै बाँकी छ । स्वर्गको महिमा त अपरम्पार छ । बाबाको महिमा पनि अपरम्पार छ, अनि बाबाको सम्पत्तिको महिमा पनि अपरम्पार छ । प्यारा बच्चाहरूलाई कति नशा चढ्नुपर्छ । बाबा भन्नुहुन्छ- मैले ती आत्माहरूलाई याद गर्छु जसले सेवा गर्छन् तिनीहरूको याद स्वतः आउँछ । आत्मामा मन-बुद्धि हुन्छ नि । सम्झन्छन् मैले पहिलो नम्बरको सेवा गर्छु वा दोस्रो नम्बरको गर्छु ? यो सबै नम्बरवार सम्झन्छन् । कसैले म्यूजियम बनाउँछन्, राष्ट्रपति, गवर्नर आदिकहाँ जान्छन् । अवश्य पनि राम्रोसँग सम्झाउँछन् होला । सबैमा आ-आफ्ना गुण हुन्छन् । कसैमा राम्रा गुणहरू रहेछन् भने यो कति गुणवान् छ भनिन्छ । जो सेवाधारी हुन्छ उसले सदैव मीठो बोल्छ । रूखो कहिल्यै बोल्न सक्दैन । जसले रूखो बोल्छन् उनीहरूमा भूत हुन्छ । देह-अभिमान हो पहिलो नम्बर, अनि त्यसको पछि अरू भूत प्रवेश गर्छन् ।

मनुष्यहरू धेरै बद-चलनका पनि हुन्छन् । बाबा भन्नुहुन्छ- यी विचाराहरूको दोष छैन । तिमीले कल्प पहिला गरे जस्तो मेहनत गर्नुपर्छ, आफूलाई आत्मा सम्भेर बाबालाई याद गर अनि क्रमशः सारा विश्वको बागडोर तिम्रो हातमा आउने छ । ड्रामाको चक्र हो, समयले पनि ठीक बताउँछ । धेरै कम समय बचेको छ । उनीहरूले स्वतन्त्रता दिए भने देशलाई टुक्र्याउँछन्, आपसमा लडिरहन्छन् । नत्र भने उनीहरूको बारूद आदि कसले लिन्छ । यो पनि उनीहरूको व्यापार हो नि । ड्रामा अनुसार यो पनि उनीहरूको चलाखी हो । यहाँ पनि टुक्रा टुक्रा गरिदिएका छन् । उनीहरूले भन्दछन्- यो टुक्रा मलाई प्राप्त हुनुपर्छ, पुरै भागबण्डा गरिएको छैन, यतातिर पानी धेरै जान्छ, खेती धेरै हुन्छ, यतातिर पानी कम छ । आपसमा लडाइँ गर्छन्, अनि गृहयुद्ध हुन्छ । भगडा त धेरै हुन्छ । तिमी जब बाबाका बच्चा बन्छौ तब तिमीले पनि गाली खान्छौ । बाबाले सम्झाउनुभएको थियो- अहिले तिमी कलंगीधर बन्दछौ । जसरी बाबाले गाली खानुहुन्छ त्यस्तै तिमीले पनि गाली खान्छौ । यो त जान्दछौ- ती विचाराहरूलाई थाहा छैन, यी विश्वका मालिक बन्छन् । ८४ जन्मको कुरा त धेरै सहज छ । आफै पूज्य, आफै पुजारी पनि तिमी नै बन्छौ । कसैको बुद्धिमा धारणा हुँदैन, यो पनि ड्रामामा उनीहरूको यस्तै पार्ट हुन्छ । के गर्न सकिन्छ र । जतिसुकै मेहनत गरे पनि उन्नति गर्न सक्दैनन् ।

पुरुषार्थ (तदबीर) त गराइन्छ । तर उनीहरूको तकदीरमा हुँदैन । राजधानी स्थापना भइरहेको छ, त्यसमा सबै चाहिन्छ । यस्तो बुझेर शान्तिमा रहनुपर्छ । कसैसँग पनि विवाद गर्ने कुरा छैन । प्यारसँग सम्झाउनुपर्छ— यस्तो नगरौं । यो आत्माले सुन्दछ, यसबाट अभै पद कम हुन्छ । कसै-कसैलाई राम्रै कुरा सम्झाउँदा पनि अशान्त भए भने छाडिदिनुपर्छ । आफू नै यस्तो छ भने एक अर्कालाई दुःख दिइरहनेछ । यस्तो पछिसम्म भइरहन्छ । माया पनि दिन-प्रतिदिन कडा हुँदै जान्छ । महारथीहरूसँग माया पनि महारथी नै भएर लड्छ । मायाको तुफान आउँछ, फेरि बाबाको याद गर्ने अभ्यास हुन्छ, एकदम मानौं अचल-अडोल रहन्छन् । मायाले हैरान पार्छ भन्ने सम्झन्छन् । डराउनु हुँदैन । कलंगीधर बन्नेहरूमाथि कलंक लाग्छ, यसमा दुःखी हुनुहुँदैन । पत्रकारहरूले विरुद्धमा कुनै पनि कुरा लेख्न सक्छन् किनकि पवित्रताको कुरा छ । अबलाहरूप्रति अत्याचार हुनेछ । अकासुर-बकासुर नाम पनि छन् । स्त्रीहरूको नाम पनि पूतना, सूपनखा छ ।

अब बच्चाहरूले सबैभन्दा पहिला महिमा पनि बाबाको सुनाउँछन् । बेहदका बाबा भन्नुहुन्छ— तिमी आत्मा हो । यो ज्ञान एक बाबा बाहेक अरू कसैले दिन सक्दैन । रचयिता र रचनाको ज्ञान— यो हो पढाइ, जसबाट तिमी स्वदर्शन चक्रधारी बनेर चक्रवर्ती राजा बन्दछौ । अलंकार पनि तिम्रा हुन् तर तिमी ब्राह्मण पुरुषार्थी हो, त्यसैले यी अलंकार विष्णुलाई दिइएको छ । यी सबै कुराहरू— आत्मा के हो, परमात्मा को हुनुहुन्छ, कसैले पनि बताउन सक्दैन । आत्मा कहाँबाट आयो, कसरी निस्कन्छ, कहिले भन्दछन् आँखाबाट निस्कियो, कहिले भन्दछन् भृकुटीबाट निस्कियो, कहिले भन्दछन् शिरबाट निस्कियो । यो त कसैले पनि जान्न सक्दैन । अब तिमी जान्दछौ— आत्माले शरीर यसरी छोड्छ, बसी-बसी बाबाको यादमा देह त्याग गरिदिनेछौ । बाबाको पासमा त खुशीसँग जानु छ । पुरानो शरीर खुशीसँग छोड्नुपर्छ । जसरी सर्पको उदाहरण दिइन्छ । जनावरमा जति पनि अक्कल मानिसमा छैन । ती संन्यासी आदिहरूले त केवल दृष्टान्त दिन्छन् । बाबा भन्नुहुन्छ— तिमी त यस्तो बन्नु छ जसरी कुमालकोटी (भ्रमरी)ले किरालाई परिवर्तन गरिदिन्छ, तिमीले पनि मनुष्य रूपी किराहरूलाई परिवर्तन गरिदिनु छ । केवल दृष्टान्त दिने होइन, व्यवहारमा उतार्नु छ । अब तिमी बच्चाहरू फर्केर घर जानु छ । तिमीले बाबाबाट वर्सा पाइरहेका छौ, त्यसैले भित्रैबाट खुशी हुनुपर्छ । उनीहरूले त वर्सा भनेको के हो जान्दैन जान्दैनन् । शान्ति त सबैलाई प्राप्त हुन्छ, सबै शान्तिधाममा जान्छन् । बाबा बाहेक अरू कसैले पनि सबैको सद्गति गर्दैन । यो पनि सम्झाउनुपर्छ, तपाईंको निवृत्तिमार्ग हो, तपाईंले त ब्रह्ममा लीन हुने पुरुषार्थ गर्नुहुन्छ । बाबाले त प्रवृत्तिमार्ग बनाउनुहुन्छ । तपाईं सत्ययुगमा आउन सक्नुहुन्न । तपाईंले यो ज्ञान कसैलाई सम्झाउन पनि सक्नुहुन्न । यो अत्यन्तै गुप्त कुरा हो । पहिला त कसैलाई पनि बाबा र वर्साको बारेमा नै सिकाउनुपर्छ । भन, तपाईंका दुइ पिता छन्— हदका र बेहदका । हदका पितासँग जन्म लिनुहुन्छ विकारबाट । कति अनिगन्ति दुःख मिल्छ । सत्ययुगमा त अपार सुख हुन्छ । त्यहाँ त जन्म नै मक्खन जस्तै हुन्छ । कुनै दुःखको कुरा हुँदैन । नामै हो स्वर्ग । बेहदका बाबासँग बेहदको बादशाहीको वर्सा प्राप्त हुन्छ । पहिला हुन्छ सुख, पछि हुन्छ दुःख । पहिला दुःख पछि सुख भन्नु गलत हो । पहिला नयाँ दुनियाँ स्थापना हुन्छ, पुरानो कहाँ स्थापना हुन्छ र । पुरानो घर कहाँ कसैले बनाउँछ र । नयाँ दुनियाँमा त रावण हुन सक्दैन । बुद्धिमा युक्ति होस् भन्ने कुरा पनि बाबाले सम्झाउनुहुन्छ । बेहदका बाबाले बेहदको सुख दिनुहुन्छ । कसरी दिनुहुन्छ, यो कुरा कोही आए भने सम्झाइनेछ । भन्ने पनि युक्ति चाहिन्छ । दुःखधामको दुःखको पनि तिमीले साक्षात्कार गराऊ । कति अथाह दुःख छ, अपरम्पार छ । नामै छ दुःखधाम । यसलाई सुखधाम कसैले भन्न सक्दैन । सुखधाममा श्रीकृष्ण रहन्छन् । कृष्णको मन्दिरलाई पनि सुखधाम भन्दछन् । उनी सुखधामको मालिक थिए, जसको मन्दिरमा अहिले पूजा हुन्छ । अहिले यी बाबा लक्ष्मी-नारायणका मन्दिरमा गए भने भन्नेछन् ओहो ! यो त म बन्दछु । यिनको पूजा कहाँ गर्छन् र ! पहिलो नम्बरका बन्छन् भने दोस्रो तेस्रोको पूजा किन गर्ने ? हामी त सूर्यवंशी बन्दछौं । मनुष्यलाई कहाँ थाहा छ र ! उनीहरूले त सबैलाई भगवान् भनिरहन्छन् । कति अन्धकार छ । तिमीले कति राम्रोसँग सम्झाउँछौ । समय लाग्छ । जति कल्प पहिला लागेको थियो, चाँडो केही पनि गर्न सकिदैन । तिम्रो अहिलेको यो जन्म हीरा जस्तो छ । देवताहरूको पनि हीरा जस्तो जन्म भनिदैन ।

उनीहरू कहाँ ईश्वरीय परिवारमा हुन्छन् र ! यो हो तिम्रो ईश्वरीय परिवार । त्यो हो दैवी परिवार । कति नयाँ नयाँ कुराहरू छन् । गीतामा त आँटामा नून जति सत्य छ । कति गल्ली गरिदिएका छन्— कृष्णको नाम राखेर । भन, तपाईंहरूले देवताहरूलाई त देवता भन्नुहुन्छ फेरि कृष्णलाई किन भगवान् भन्नुहुन्छ ? विष्णु को हुन् ? यो पनि तिम्रीले सम्झन्छौ । मानिसहरूले त ज्ञान विना यत्तिकै पूजा गरिरहन्छन् । प्राचीन पनि देवी देवताहरू हुन् जो स्वर्गमा आएर गएका हुन् । सतो, रजो, तमोमा सबै आउने पर्छ । यतिखेर सबै तमोप्रधान छन् । बच्चाहरूलाई प्वाइन्ट त धेरै सम्झाइन्छ । व्याजमा पनि तिम्रीले राम्ररी सम्झाउन सक्छौ । बाबा अनि पढाउने शिक्षकलाई याद गर्नुपर्छ । तर मायाको पनि कति खिँचातानी चल्दछ । धेरै राम्रा राम्रा प्वाइन्टहरू निस्किरहन्छन् । यदि सुनेनौ भने सुनाउन कसरी सक्छौ ? खास गरेर महारथीहरू बाहिर यताउति जाँदा मुरली सुन्न छुटाउँछन्, फेरि पढ्दैनन् । पेट भरिएको छ । बाबाले भन्नुहुन्छ— कति गुट्य-गुट्य कुरा तिम्रीलाई सुनाउँछु, जो सुनेर धारणा गर्नु छ । धारणा भएन भने कच्चै रहनेछौ । कति बच्चाहरूले पनि विचार सागर मन्थन गरेर राम्रा राम्रा प्वाइन्टहरू सुनाउँछन् । बाबाले देख्नुहुन्छ, सुन्नुहुन्छ— जस्तो जस्तो अवस्था त्यस्तै त्यस्तै प्वाइन्टहरू निकाल्न सक्छन् । जुन कहिल्यै यी ब्रह्माले सुनाएनन् त्यो सेवाधारी बच्चाहरूले निकाल्छन् । सेवामा नै लागि रहन्छन् । पत्र-पत्रिकामा पनि राम्रा कुराहरू प्रकाशन गर्छन् ।

तिमी बच्चाहरू विश्वका मालिक बन्दछौ । बाबाले कति उच्च बनाउनुहुन्छ, गीतामा पनि छ नि— सारा विश्वको बागडोर तिम्रो हातमा हुनेछ । कसैले छिन्न सक्दैन । यी लक्ष्मी-नारायण विश्वका मालिक थिए नि । तिनीहरूलाई पढाउनेवाला अवश्य पनि बाबा नै हुनुहुन्छ होला । यो पनि तिम्रीले सम्झाउन सक्छौ । उनीहरूले राज्यपद पाए कसरी ? मन्दिरका पुजारीलाई थाहा हुँदैन । तिम्रीलाई त अथाह खुशी हुनुपर्छ । यो पनि तिम्रीले सम्झाउन सक्छौ— ईश्वर सर्वव्यापी हुनुहुन्छ । यतिखेर त ५ भूत सर्वव्यापी छ । एक-एकमा यो विकार छ । मायाका ५ भूत छन् । माया सर्वव्यापी छ । तिम्रीले फेरि ईश्वर सर्वव्यापी भनिदिन्छौ । यो त भूल हो नि । ईश्वर सर्वव्यापी कसरी हुन सक्नुहुन्छ ? उहाँले त बेहदको वर्सा दिनुहुन्छ । काँडालाई फूल बनाउनुहुन्छ । सम्झाउने अभ्यास पनि बच्चाहरूले गर्नु पर्छ । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) जब कसैले अशान्ति फैलाउँछ वा दुःख दिन्छ भने तिम्री शान्तिमा रहनु पर्छ । यदि ज्ञान पाएर पनि कसैले आफ्नो सुधार गर्न सक्दैन भने भनिन्छ उसको भाग्य, किनकि राजधानी स्थापना भइरहेको छ ।
- २) विचार सागर मन्थन गरेर ज्ञानका नयाँ नयाँ प्वाइन्टहरू निकालेर सेवा गर्नु छ । बाबाले मुरलीमा दिनहुँ जो गुट्य कुरा सुनाउनुहुन्छ, त्यसलाई कहिल्यै छुटाउनु हुँदैन ।

वरदानः— तीव्र पुरुषार्थद्वारा सबै बन्धनहरूलाई पार गरेर मनोरञ्जनको अनुभव गर्नेवाला डबल लाइट भव कति बच्चाहरूले भन्दछन् छन त म ठीक छु तर यो कारण छ— संस्कारको, व्यक्तिको, वायुमण्डलको बन्धन छ... तर कारण जस्तोसुकै भए पनि, जे भए पनि तीव्र पुरुषार्थीले सबै कुरालाई यसरी पार गर्छन् मानौं केही भएकै छैन । उनीहरूले सदा मनोरञ्जनको अनुभव गर्छन् । यस्तो अवस्थालाई भनिन्छ उड्ती कला र उड्ती कलाको लक्षण हो डबल लाइट । उनीहरूलाई कुनै पनि किसिमको बोझले हल्लाउन सक्दैन ।

स्लोगनः— हरेक गुण वा ज्ञानको कुरालाई आफ्नो निजी संस्कार बनाऊ ।

✽ शब्दार्थः— बागडोर— शासनको अभिभारा वा नियन्त्रण ।